

L'AVENÇADA

SETMANARI RADICAL-NACIONALISTA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
CARRER DE TRES-LLITS, NÚM. 3
LA CORRESPONDENCIA, AL DIRECTOR

Número, 5 céntims

ELS TREBALLS ES PUBLIQUEN BAIX
L'EXCLUSIVA RESPONSABILITAT DE
LLURS AUTORS, NO'S TORNEN ELS
ORIGINALS.

ANY I

BARCELONA, 10 DE JULIOL DE 1915

NÚM. 19

El nacionalisme en marxa

La Conferencia de les Nacionalitats a París

Ha tingut lloc a París la reunió organitzada per la «Office Central des Nationalités», celebrant-se a la Sorbona, a l'Escola d'alts estudis socials.

En ella hi havien representants de Bèlgica, Bulgària, Bohèmia, Catalunya, Armènia, Rumania, Alsàcia-Lorena, Dinamarca, Irlanda, Finlàndia, del Liban, Servia, etc.

La primera sessió fou presidida per M. Painlevé, membre de l'Institut, diputat i M. Seignobós, professor de la Sorbona.

M. Painlevé exposà l'objecte de la reunió explicant les circumstàncies en que fou creat l'Office de les nacionalitats, fundat per estudiar «els problemes exposats a la civilització per l'impaciència llegendària dels pobles oprimits».

Digué M. Painlevé: Es justament per aquesta raó que nosaltres volèm, en la mesura de la nostra influència, col·laborar a una política europea a la vegada que clarivident, enèrgica i justa, que permeti resoldre aquests perillosos conflictes, no pot-ser sense violència, (car hi ha regions i velles tiranies que no semblen poguer enderrocar-se sense una ferma embranzida), però sense que Europa es trobi en una vasta conflagració.

M. Seignobós mostrà com la guerra actual farà canviar les condicions de vida de les nacionalitats europees. M. Pau Orlet, de Brusel·les protestà, en nom del principi de les nacionalitats, contra les amenaces d'anexió de la Bèlgica formulades per l'Alemanya. M. Mateu Cherof desenrotllà a continuació el punt de vista búlgar sobre l'assumpte del tractat de Bucarest.

M. Dascovici, en nom de Rumania, explicà les raons que han retraçat l'intervenció del seu país. M. Novakovich, fill de l'antic president del Consell de ministres de Servia, professor de l'Universitat de Belgrado, exposà la situació actual a Servia, les conseqüències de la guerra, les crudeltats comeses pels austríacs a les províncies servies, acabant manifestant la esperança que en la divisió, després de la conclusió de la pau, seràn els principis de llibertat i de justícia els que prevaldràn per sobre dels demés.

La segona sessió, que tingué lloc a les Societats Sabies, la presidí M. Seignobós, pronunciant discursos M. Orkal, delegat txec; M. Tomitch, delegat dels servis del Banat; M. Elerlin, en nom dels jueus de Rússia; M. Pourine, delegat dels lituaniençs; Mlle. X. Pourvreau, que exposà els desitjos dels finlandesos; M. Mavrodin; M. Romain, M. Nokavovitch, M. Tchobaneim, qui reclamà l'autonomia per l'exèrcit turc; M. Kariallah, M. Libanias, Mme. A. Kenin, delegada de les províncies bàltiques; l'Alfons Maseras, que portà l'adhesió de Catalunya a la causa de les nacionalitats, el qual llegí una hermosa declaració.

Finalmente fou presa la següent resolució: L'Assamblea emet el vot de que els Go-

verns regoneixin que la condició necessària de tota pau durable és el respecte de les nacionalitats i es conformin en l'avenir de l'Europa als principis següents:

Primer. La delimitació dels territoris de una nació deu descansar, abans que tot, sobre la voluntat i els sentiments dels habitants. No's deuen invocar ni els records històrics d'una antiga dominació ni les nomenades fronteres naturals i encara menys la sang vessada sobre un territori, car són tres formes de dret barbre de les conquestes.

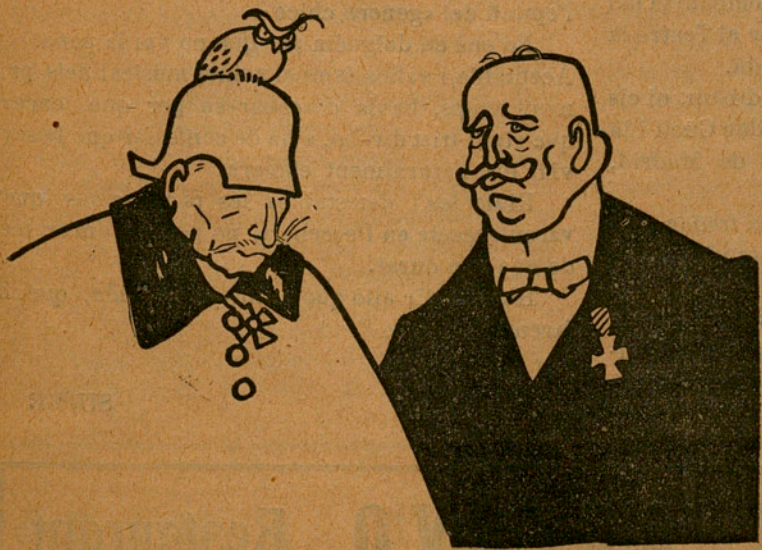
Segón. Allí on les pressions de raons econòmiques obliguen a atribuir a un Estat un troç de terra habitada per una població d'una altra nacionalitat, seràn preses garanties internacionals per assegurar-li una autonomia o el respecte de la seva llengua, de la seva religió i de les seves costums.

Tercer. El països neutres seràn col·locats baix la garantia, no solament d'algunes grans potències, sinó de tots els Estats interessats en el respecte del dret internacional.

Quart. La mateixa garantia internacional podrà ésser empleada pels passatges marítims i els ports (Tànger, Constantinoble), que seria perillós de lliurar a la dominació d'un Estat únic.

M. P. Painlevé clogué la conferencia formulant el vot de que a la pròxima reunió de les nacionalitats, totes les injustícies de que actualment són víctimes siguin per fi reparades i que els drets de nacionalitat siguin reconeguts, un cop acabada la guerra, pels aliats—i malgrat ells—en nom del dret i de la justícia.

LA CARICATURA I LA GRAN GUERRA

Caricatures
reproduïdes
del album
"KULTUR"
publicat
darrerament

— Que penséu fer d'Europa, quan ja sigui nostra?
— Un cementiri federal.
— Pero amb cultura i veritat?
— Tots els morts sabrán filosofia.

— Com vol que me les arregli, pobra de mi, si no sé son idioma?
— Ah, no? Doncs, mira.... jo be'u faig entendre.